

Uzasadnienie

Projekt planu ochrony rezerwatu został opracowany na podstawie art. 19 ust. 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, z uwzględnieniem art. 20 ust. 1, 2 i 3 tej ustawy. Zakres zrealizowanych prac został dostosowany do zasobów, tworów i składników przyrody, walorów krajobrazowych oraz wartości kulturowych rezerwatu. Projekt planu sporządzono uwzględniając treść rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 12 maja 2005 w sprawie sporządzania projektu planu ochrony dla parku narodowego, rezerwatu przyrody i parku krajobrazowego, dokonywania zmian w tym planie oraz ochrony zasobów, tworów i składników przyrody (Dz. U. poz. 794).

Rezerwat pokrywa się powierzchniowo z obszarem Natura 2000 Puszcza Kozienicka PLH140035 i Ostoja Kozienicka PLB140013. W projekcie planu ochrony nie uwzględniono zakresu planu zadań ochronnych dla tych obszarów, gdyż zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie nr 13 z dnia 31 marca 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Ostoja Kozienicka PLB140013 (Dz. Urz. Woj. Maz. poz. 3826, z późn. zm.) oraz zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie nr 16 z dnia 31 marca 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Puszcza Kozienicka PLH140035 (Dz. Urz. Woj. Maz. poz. 3829, z późn. zm.) zostały ustanowione dla nich plany zadań ochronnych. Zgodnie z przepisem art. 20 ust. 6 ustawy o ochronie przyrody w planie ochrony rezerwatu przyrody pokrywającego się w całości lub w części z obszarem Natura 2000 nie uwzględnia się zakresu planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000, jeżeli dla obszaru tego ustanowiono plan zadań ochronnych.

W rezerwacie nie wyznacza się obszarów, na których można prowadzić działalność wytwórczą, handlową i rolniczą, wykonywać polowania oraz miejsc wprowadzania psów, o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 4, 11 i 16 ustawy o ochronie przyrody.

W rezerwacie nie wskazuje się obszarów ochrony ścisłej i krajobrazowej, o której mowa w art. 20 ust. 3 pkt 3 ustawy o ochronie przyrody.

Rezerwatu nie udostępnia się dla celów edukacyjnych, turystycznych, rekreacyjnych, sportowych, amatorskiego połowu ryb i rybactwa, o których mowa w art. 20 ust. 3 pkt 5 ustawy o ochronie przyrody.

W zarządzeniu nie wskazano obszarów, ani miejsc udostępnianych dla badań naukowych. Mając na uwadze dbałość o zachowanie celu ochrony rezerwatu przyrody we właściwym stanie, udostępnianie rezerwatu w celu prowadzenia badań naukowych może nastąpić po uzyskaniu zezwolenia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie na podstawie art. 15 ust. 1 pkt 24 i ust. 5 ustawy o ochronie

przyrody. Uzyskanie indywidualnej zgody na prowadzenie tego typu czynności gwarantuje z jednej strony nadzór nad ich rodzajem i metodyką zabezpieczając z drugiej strony rezerwat przed negatywnym oddziaływaniem realizowanych prac, czy też przed wykonywaniem prac badawczych, których tematyka nie wymaga ingerencji w ekosystem rezerwatu. Szeroki zakres i tematyka badań naukowych sprawia, że pełną kontrolę nad ich wpływem na rezerwat można zachować tylko poprzez rozpatrzenie indywidualnego wniosku. Nie występuje natomiast możliwość precyzyjnego zdefiniowania w planie ochrony dla wszystkich rodzajów badań jednego sposobu postępowania, który minimalizowałby ich negatywny wpływ na rezerwat.

Status prawny rezerwatu został określony zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 10 kwietnia 2017 r. w sprawie rezerwatu przyrody Miodne (Dz. Urz. Woj. Maz. poz. 3969). Celem ochrony jest zachowanie fragmentu lasu mieszanego z udziałem buka występującego na północnej granicy zasięgu.

Pod względem administracyjnym rezerwat położony jest na terenie powiatu zwoleńskiego, w gminie Zwolen.

Krajobraz rezerwatu reprezentuje krajobraz leśny o istotnych cechach naturalności i znacznej atrakcyjności wizualnej. Fragmenty starodrzewi mieszanych z niewielkim udziałem podszytu i podrostu stanowią wewnątrz krajobrazowe o wysokich walorach, skraje rezerwatu wzdłuż dróg stanowią atrakcyjne ciągi i osie widokowe. W krajobrazie brak elementów dysharmonijnych, nie podlega on istotnym przemianom i nie istnieją zagrożenia mogące mieć wpływ na jego atrakcyjność. Ekosystemy leśne rezerwatu zajmują całą jego powierzchnię i reprezentowane są przez grąd subkontynentalny. Pod względem składu gatunkowego w rezerwacie dominują jedno i dwupiętrowe drzewostany mieszane z panującą sosną oraz domieszkowym udziałem jodły, dębu, brzozy oraz buka. Najliczniej reprezentowane są drzewostany z sosną w III klasie wieku oraz w klasie VI, gdzie tworzy górne piętro w drzewostanach dwupiętrowych. Drugim gatunkiem, który tworzy drzewostany rezerwatu, jest jodła. Jako gatunek występuje na niewielkiej powierzchni w IV klasie wieku. W drzewostanach z panującą jodłą zaznacza się również domieszkowy udział sosny. Trzecim gatunkiem jest buk. Nie tworzy on litych drzewostanów, a w składzie gatunkowym współtowarzyszą mu dąb, sosna i grab. Na terenie rezerwatu istnieje jedno wydzielenie, w którym dominuje buk w IV klasie wieku. Przeważnie jednak buk stanowi gatunek domieszkowy w wydzieleniach z dominującą sosną. Opisywane drzewostany, w których dominantem jest buk należą do większych skupisk buka w Puszczy Kozienickiej.

Na terenie rezerwatu nie zidentyfikowano znaczących zagrożeń dla jego walorów przyrodniczych. Potencjalnymi zagrożeniami mogą być jedynie: niekontrolowana penetracja rezerwatu, zaśmiecanie jego

obszaru oraz zagrożenia płynące ze strony emisji przemysłowych. Zagrożenia płynące ze strony emisji przemysłowych zwiększające defoliacje aparatu asymilacyjnego drzew i osłabiające tym naturalną odporność drzewostanów, straciło w ostatnim czasie na znaczeniu. Spowodowane jest to istotnym ograniczeniem emisji szkodliwych pyłów i gazów. Dlatego drzewostany rezerwatu charakteryzują się dobrym stanem zdrowotnym i nie wykazują uszkodzeń od zanieczyszczeń przemysłowych. Nie wykazano istniejących zagrożeń dla zachowania właściwego stanu ochrony siedlisk przyrodniczych i siedlisk gatunków w odniesieniu do obszarów Natura 2000. Wykazane niskie oceny wskaźników parametru „struktura i funkcje” w siedlisku grądu wynikają ze specyfiki lokalnej oraz zniekształcenia elementów ekosystemu w wyniku gospodarki prowadzonej w przeszłości, przed utworzeniem rezerwatu.

Rezerwat od chwili uznania objęto ochroną z przewagą ochrony biernej. Jedynie w latach 90-tych ubiegłego wieku na niewielkiej powierzchni pod okapem drzewostanu sztucznie wprowadzono nasadzenia dębu, jodły i buka, a następnie prowadzono zabiegi pielęgnacyjne zmierzające do ich utrzymania. Przyjęta koncepcja ochrony rezerwatu zakłada prowadzenie zabiegów ochronnych związanych z utrzymaniem w rezerwacie naturalnych stanowisk buka, jako celu ochrony rezerwatu. Występujące na tym obszarze siedlisko grądu subkontynentalnego z bukiem zwyczajnym, jako gatunkiem głównym w drzewostanie, charakteryzuje warstwa podszytu głównie jodłowego i grabowego. Liczebność naturalnego odnowienia bukowego jest niska i wynika głównie z faktu rzadkich lat nasiennych oraz zmian w strukturze przestrzennej drzewostanu związanych z wysokim zagęszczeniem drzew i nadmiernym zacieleniem dna lasu. Pojedyncze młode buki spotykane są głównie w warstwie drzew. Dlatego zaplanowano stopniowe przerzedzanie wszystkich warstw drzewostanu pod kątem zwiększenia dopływu światła do dna lasu i stworzenia warunków do powstawania odnowień naturalnych tego gatunku.

Zakłada się, że realizacja planu będzie miała pozytywny wpływ na środowisko przyrodnicze rezerwatu. Istotny będzie także wpływ na tereny sąsiednie, skuteczna ochrona przyrody rezerwatu będzie skutkowałą utrzymaniem właściwego stanu lub poprawą wartości wskaźników oceny stanu siedlisk przyrodniczych Natura 2000.

Z dokumentów planistycznych na terenie rezerwatu obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego gminy Zwoleń, uchwalony uchwałą nr XIII/96/2003 Rady Miejskiej w Zwoleniu z dnia 25 listopada 2003. Zapisy miejscowego planu nie wprowadzają zagospodarowania mogącego stanowić zagrożenie dla rezerwatu przyrody.

Rezerwat położony jest w granicach dużego kompleksu leśnego zarządzanego przez Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe, stanowiącego swojego rodzaju otulinę chroniącą go przed

zagrożeniami zewnętrznymi. W związku z brakiem zagrożenia utraty trwałości otaczających rezerwat lasów, nie określono w stosunku do nich wskazań do dokumentów planistycznych.

W ramach przeprowadzonych konsultacji społecznych, celem zapewnienia możliwości udziału społeczeństwa na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie:

1) podał do publicznej wiadomości, poprzez wywieszenie informacji o przystąpieniu do sporządzania projektu planu ochrony oraz wyłożeniu w siedzibie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie dokumentacji przygotowanej na potrzeby sporządzenia projektu planu ochrony i projektu planu ochrony:

- a) w siedzibie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie i na stronach internetowych Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Warszawie,
- b) w siedzibie Urzędu Gminy,
- c) w siedzibie Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe,
- d) w lokalnej gazecie.

W ramach przeprowadzonego postępowania z udziałem społeczeństwa wnioski i uwagi do wyłożonego projektu planu ochrony wnieśli:

1. Nadleśnictwo Zwoleń.

- 1) *Brak wyszczególnionego siedliska 91P0. Nie uwzględniono prac związanych z usuwaniem zagrożeń bezpieczeństwa powszechnego i sprzątania śmieci. Nie należy zapisywać ilości patrolowania - wykonywane na bieżąco (załącznik nr 6).*

Według rozpoznania fitosocjologicznego z roku 2009 i 2014 cały rezerwat zakwalifikowano do siedliska grądu 9170 nie wyróżniając siedliska 91P0. Na terenie rezerwatu przyrody obowiązują zakazy, które zostały zdefiniowane w art. 15 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody, jako zamknięty katalog zakazów. Ustawodawca uchwalając ten przepis wskazał równolegle, poprzez art. 15 ust. 2 tej ustawy, że pomimo wielkiej wagi, jaką należy przywiązywać do kwestii ochrony przyrody, to jednak w pewnych sytuacjach, takich jak prowadzenie akcji ratowniczej bądź podejmowanie działań mających na celu utrzymanie terenu w stanie niezagrażającym bezpieczeństwu, konieczne jest wysunięcie na plan pierwszy ochrony ludzi, w szczególności ich zdrowia i życia czy też mienia. W chwili zaistnienia na obszarze rezerwatu sytuacji, która stwarza zagrożenie dla zdrowia, życia czy też mienia ludzi, zwolnienie od obowiązujących zakazów wynika bezpośrednio z art. 15 ust. 2 pkt 3 ustawy o ochronie przyrody i nie wymaga konkretyzacji w

żadnej innej formie. Należy zatem uznać, że utrzymywanie bezpieczeństwa np.: użytkowników dróg biegnących wzdłuż rezerwatu jest dopuszczone bezpośrednio przez ustawę o ochronie przyrody i nie może być normowane planem ochrony. Wprowadzenie w planie ochrony przepisu dotyczącego działań związanych z bezpieczeństwem powszechnym stanowiłoby wykroczenie poza ramy ustawowego upoważnienia, czyniąc z mocy prawa takie zarządzenie nieważnym. Sprzątanie rezerwatu zostało ujęte w planie ochrony. W kwestii patrolowania rezerwatu przez służby Lasów Państwowych należy wskazać, co następuje. Zgodnie z dyspozycją art. 13 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody rezerwat przyrody obejmuje obszary zachowane w stanie naturalnym lub mało zmienionym, ekosystemy, ostoje i siedliska przyrodnicze, a także siedliska roślin, siedliska zwierząt i siedliska grzybów oraz twory i składniki przyrody nieożywionej, wyróżniające się szczególnymi wartościami przyrodniczymi, naukowymi, kulturowymi lub walorami krajobrazowymi. W art. 15 ust. 1 tej ustawy określone zostały ograniczenia obowiązujące na terenie rezerwatów przyrody. Umyślne złamanie tych zakazów podlega karze grzywny lub aresztu - zgodnie z art. 127 ustawy o ochronie przyrody. Ustawa o lasach z dnia 28 września 1991 r. (Dz. U. z 2017 r. poz. 788, z późn. zm.) w art. 45 ust. 1 pkt 3 stanowi natomiast, że w Lasach Państwowych tworzy się Służbę Leśną zajmującą się m.in. zwalczaniem przestępstw i wykroczeń w zakresie szkodnictwa leśnego i ochrony przyrody oraz wykonywaniem innych zadań w zakresie ochrony mienia. Art. 47 ust. 2 ustawy o lasach wymienia katalog uprawnień Służby Leśnej, w tym między innymi nakładania oraz pobierania grzywien, w drodze mandatu karnego, w sprawach i w zakresie określonych odrębnymi przepisami (pkt 2), zatrzymywania i dokonywania kontroli środków transportu na obszarach leśnych oraz w ich bezpośrednim sąsiedztwie, w celu sprawdzenia ładunku oraz przeglądania zawartości bagaży, w razie zaistnienia uzasadnionego podejrzenia popełnienia czynu zabronionego pod groźbą kary (pkt 3), ujęcia na gorącym uczynku sprawcy przestępstwa lub wykroczenia albo w pościgu podjętym bezpośrednio po popełnieniu przestępstwa oraz jego doprowadzenia do Policji (pkt 5), prowadzenia dochodzeń oraz wnoszenia i popierania aktów oskarżenia, jeżeli przedmiotem przestępstwa jest drzewo lub drewno pochodzące z lasów stanowiących własność Skarbu Państwa, w trybie i na zasadach określonych w Kodeksie postępowania karnego (pkt 7). Czynność patrolowania, którą służba leśna miałaby wykonywać, może być traktowana jako działanie prowadzone w celu nadzoru nad szkodnictwem leśnym w rezerwacie, jakim jest naruszenie zakazów wymienionych w art. 15 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody. Mając na względzie powyższe, uznać można, że Służba Leśna może realizować swoje zadania wynikające z ustawy o lasach, związane ze zwalczaniem przestępstw i wykroczeń w zakresie szkodnictwa leśnego i ochrony przyrody w rezerwacie, bez konieczności uzyskania zezwolenia na odstąpienie od obowiązujących w nim zakazów. Odmienna wykładnia byłaby sprzeczna z ratio legis (celem) zakazów wynikających z art. 15 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody, która sprowadza się do niedokonywania żadnych zmian na terenie rezerwatu przyrody. Wniosek taki można wyprowadzić także z

wykładni językowej oraz porównania przepisów art. 127 u.o.p. oraz art. 45 ust. 1 pkt 3 ustawy o lasach. Skoro służba leśna zajmuje się zwalczaniem przestępstw i wykroczeń w zakresie szkodnictwa leśnego i ochrony przyrody, a naruszenie zakazów z art. 15 ust. 1 u.o.p. stanowi wykroczenie - zgodnie z art. 127 u.o.p., to uznać można, że Służba Leśna musi posiadać środki do realizacji swoich zadań oraz sama nie może być tymi zakazami związana. Niezależnie od powyższego wskazać należy dodatkowo, że przepisy zawarte w ustawie o lasach, legitymujące Służbę Leśną do zwalczania przestępstw i wykroczeń w zakresie szkodnictwa leśnego i ochrony przyrody oraz wykonywaniem innych zadań w zakresie ochrony mienia, mają charakter *lex specialis* wobec zakazów wynikających z art. 15 ust. 1 u.o.p. Oznacza to, że mają one pierwszeństwo zastosowania;

2) *wystarczy podać literę wydzielenia w kolumnie „pododdz.” (tab. 5, str. 13). Początek ścieżki rozpoczyna się od południowej strony rezerwatu - miejsce postoju zlikwidowano (str. 17). Podstawą klasyfikacji powinien być nowy operat glebowo-siedliskowy (str. 19). Błędny udział powierzchniowy i % wyróżnionych siedlisk, w oddz. 175g typem siedliskowym lasu jest Lśw (tab. 8). Brak w runie niektórych gatunków, np. bluszcz pospolity, perlówka zwisła. Błędny opis drzewostanów (gatunki), struktura wiekowa, zasobność. Brak lokalizacji gatunków flory i fauny, w tym chronionych, według podziału administracyjnego LP. Brak uzasadnienia do proponowanej otuliny, brak wydzieleni i powierzchni otuliny. Rozważenie powiększenia rezerwatu - nie podano powierzchni. Nadleśnictwo nie może być wskazane w sprawie finansowania działań ochronnych i monitoringu (str. 53). Brak mapy zagrożeń.*

Przy określaniu zakresu, jaki winien zawierać plan ochrony, zawsze trzeba mieć na względzie, że jest to akt prawa miejscowego, regulowany normami prawnymi określonymi w ustawie o ochronie przyrody. Instrumentem prawnym definiującym w sposób ogólny założenia, jakie powinien uwzględniać plan ochrony oraz jego elementy składowe, jest regulacja zawarta w art. 20 ustawy o ochronie przyrody. Szczegółowe rozwiązania z tym związane zostały zawarte natomiast w akcie wykonawczym do ustawy o ochronie przyrody, jakim jest Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 12 maja 2005 r. w sprawie sporządzania projektu planu ochrony dla parku narodowego, rezerwatu przyrody i parku krajobrazowego, dokonywania zmian w tym planie oraz ochrony zasobów, tworów i składników przyrody. Analiza art. 20 ustawy o ochronie przyrody pozwala stwierdzić, że plan ochrony składa się z elementów, których zakres został sztywnie określony w ust. 3 tego artykułu. Zastosowana przez prawodawcę forma tej regulacji sprawia, że plan ochrony nie może wykraczać poza jej ramy. Wskazać przy tym należy również to, że plan ochrony wykraczający poza ustawowo określony zakres, byłby ustanowiony bez podstawy prawnej. Zakładając racjonalność ustawodawcy można przyjąć, że uchwalając przepisy o ochronie przyrody wziął pod uwagę to, że specyfika ochrony przyrody sprawia, że nie ma dwóch identycznych obiektów

podlegających tej samej ochronie. Przejawia się to w sposobie zredagowania art. 20 ust. 1 i 2 tej ustawy, określających problemy, jakie winny zostać uwzględnione w planie ochrony oraz sposób prowadzenia prac przy jego sporządzaniu. W treści tej regulacji określono, że przy opracowywaniu planu ochrony winno skupić się na identyfikacji zagrożeń, ocenie stanu przyrody i opracowaniu koncepcji ochrony ukierunkowanej na eliminacji lub ograniczeniu zagrożeń. Plan ochrony musi spełniać ustawowo wymagane funkcje i zgodnie z orzeczeniem z dnia 14 grudnia 2010 r. (IV SA/Wa 1957/10) Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie winien on skupiać się na sposobach eliminacji lub minimalizacji zagrożeń dla przyrody. Zarówno dokumentacja jak i projekt zarządzenia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie zawiera określony przepisami zakres i głównym celem, dla którego je sporządzono, jest zdefiniowanie zagrożeń oraz sposobów ich eliminacji. Planu ochrony rezerwatu nie tworzy się w celu wykazania występujących w rezerwacie wszystkich gatunków roślin czy też zwierząt, lecz głównym jego zadaniem jest zaplanowanie czynnej ochrony w zakresie niezbędnym do wyeliminowania zagrożeń dla celu ochrony rezerwatu. Zgodnie bowiem z obowiązującymi przepisami zakres inwentaryzacji zasobów, tworów i składników przyrody, walorów krajobrazowych oraz wartości kulturowych w rezerwacie przyrody obejmuje elementy niezbędne do zaplanowania jego ochrony. Nie zachodzi, zatem potrzeba wykazywania w planie ochrony wszystkich występujących w rezerwacie gatunków roślin, zwierząt, czy też lokalizacji wszystkich miejsc, w których były prowadzone prace na potrzeby jego sporządzenia. Tym niemniej, w sporządzonej na potrzeby ustanowienia planu ochrony dokumentacji naniesiono poprawki wskazane w uwadze. Poprawienie dokumentacji w tym zakresie nie miało wpływu na treść samego projektu zarządzenia. W związku z tym, że plan ochrony nie obejmuje zakresu planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 odstąpiono od podawania w nim informacji o podmiotach odpowiedzialnych za wykonanie działań ochronnych;

3) *brak zapisu o proponowanej przez Nadleśnictwo otulinie, zapis 500 m od granicy rezerwatu jest zbyt ogólny.*

Plan ochrony nie jest aktem prawnym, którym można wyznaczyć otulinę rezerwatu i z tych względów nie stanowi ona przedmiotu postępowania prowadzonego w ramach jego procedowania. Wskazany w uwadze zapis dotyczy wskazań do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. W związku z brakiem zagrożenia utraty trwałości otaczających rezerwat lasów, odstąpiono od określania w stosunku do nich wskazań do dokumentów planistycznych (rezerwat położony jest w granicach dużego kompleksu leśnego zarządzanego przez Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe, stanowiącego swojego rodzaju otulinę chroniącą go przed zagrożeniami zewnętrznymi). Uwzględniając wniesioną uwagę przeredagowano części planu ochrony w taki sposób aby ustalenia do miejscowych planów odnosiły się do rezerwatu;

- 4) *brak wskazań podmiotów odpowiedzialnych za wykonanie oznakowania (rezerwat), cięć pielęgnacyjnych poprawiających warunki dla buka, monitoring, itd., co z finansowaniem tych zadań.*

W związku z tym, że plan ochrony nie obejmuje zakresu planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 nie ma podstaw do podawania w nim informacji o podmiotach odpowiedzialnych za wykonanie działań ochronnych. Koszt działań ochronnych będzie finansowany z różnych źródeł i nie ma podstaw do ich definiowania w treści planu ochrony.

2. Regionalna Dyrekcja Lasów Państwowych w Radomiu.

Zapis wprowadzający ustalenia do studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. W naszej opinii zapis ten jest zbyt ogólny, ponieważ obszar w obrębie 500 m od granic rezerwatu nie stanowi otuliny rezerwatu, a większość rezerwatów przyrody znajduje się w zwartych kompleksach leśnych, gdzie nie ma potrzeby ustanawiania dodatkowego obszaru stanowiącego otulinę i nie podejmuje się działań mogących przyczynić się do zmiany stosunków wodnych w sposób mogący negatywnie wpływać na rezerwat. Ponadto sposób przeznaczenia i użytkowania gruntów w okresie 20 lat, na jaki ustanawia się plan ochrony dla rezerwatu, może się zmienić od dotychczasowego, co wynika z bieżących potrzeb gospodarki leśnej oraz zapisów w planie urządzania lasu dla nadleśnictwa. W związku z powyższym w naszej ocenie nie ma podstaw do sztywnego zapisu 500 m od granicy rezerwatu.

Plan ochrony nie jest aktem prawnym, którym można wyznaczyć otulinę rezerwatu i z tych względów nie stanowi ona przedmiotu postępowania prowadzonego w ramach jego procedowania. Wskazany w uwadze zapis dotyczy wskazań do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. W związku z brakiem zagrożenia utraty trwałości otaczających rezerwat lasów, odstąpiono od określania w stosunku do nich wskazań do dokumentów planistycznych (rezerwat położony jest w granicach dużego kompleksu leśnego zarządzanego przez Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe, stanowiącego swojego rodzaju otulinę chroniącą go przed zagrożeniami zewnętrznymi). Uwzględniając wniesioną uwagę przeredagowano w tej części treść planu ochrony tj. wymieniono działki ewidencyjne, których przepis ten dotyczy.

Projekt planu ochrony został przesłany Radzie Gminy Zwoleń, celem zaopiniowania. Rada Gminy uchwałą z dnia 27 czerwca 2018 r. nr LIV/338/18 pozytywnie zaopiniowała projekt planu ochrony.

Projekt zarządzenia został uzgodniony przez Wojewodę Mazowieckiego.

Ocena Skutków Regulacji (OSR)

1. Cel wprowadzenia zarządzenia.

Celem wprowadzenia zarządzenia jest wypełnienie delegacji ustawowej zawartej w art. 19 ust. 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

2. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny.

Projekt planu ochrony będzie oddziaływał:

- 1) na Regionalną Dyрекcję Ochrony Środowiska w Warszawie;
- 2) na właściciela rezerwatu;
- 3) jako powszechnie obowiązujący akt prawa miejscowego na wszystkie podmioty, które znajdują się lub znajdują w zasięgu terytorialnym objętym jego regulacją.

3. Konsultacje.

Projekt zarządzenia jako akt prawa miejscowego podlega:

- 1) na podstawie art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie uzgodnieniu z Wojewodą Mazowieckim;
- 2) na podstawie art. 19 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody zaopiniowaniu przez właściwą miejscowo radę gminy;
- 3) na podstawie art. 19 ust. 1 a ustawy o ochronie przyrody procedurze udziału społeczeństwa przewidzianej przez ustawę z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko.

4. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżet jednostek samorządu terytorialnego.

Wejście w życie przedmiotowego zarządzenia pociągnie za sobą skutki finansowe dla budżetu państwa w wysokości około 200 000 zł w przeciągu 20 lat obowiązywania planu ochrony, które wynikać będą z realizacji działań ochronnych zaprojektowanych w planie ochrony. Mogą być one finansowane w szczególności ze środków pochodzących z:

- 1) budżetu państwa na zasadach ustalonych przez ustawę z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2077, z późn. zm.);

2) ubiegania się o pozyskanie środków finansowych z Narodowego lub/i Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

5. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Zapisy w projekcie zarządzenia z uwagi na ograniczony zakres prac jak również realizacja ich na przestrzeni 20 lat nie będą miały znaczącego wpływu na rynek pracy.

6. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

7. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny.

Projektowana regulacja nie ma wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

8. Ocena pod względem zgodności z prawem Unii Europejskiej.

Regulacja objęta przedmiotowym zarządzeniem jest objęta prawem UE. Zarządzenie swym zakresem obejmuje: teren objęty ochroną w ramach sieci Natura 2000 specjalne obszary ochrony siedlisk (SOO) na podstawie Dyrektywy Unii Europejskiej 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej flory i fauny Puszcza Kozienicka PLH 140035 oraz dyrektywy Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikich ptaków, w ramach Europejskiej Sieci Ekologicznej Natura 2000, jako specjalny obszar ochrony ptaków Ostoja Kozienicka PLB 140013. Projekt zarządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.